

Poročilo poletne izmenjave (prakse) v Cadizu, Španija – julij, 2009

Vse skupaj se je že začelo tipično špansko. Na srečo sem bil na njihovo pregovorno lenobo in »neprofesionalnost« že prej opozorjen, tako da s te strani tudi nisem imel visokih pričakovanj. Najprej z zamudo, le dober mesec pred izmenjavo, potem ko sem si seveda že kupil letalsko karto do Madrida, odgovor, da za Slovence v Španiji v juliju in avgustu ni prostora. Sledi pregovarjanje in tečnarjenje našega leo in neo (hvala vsem) in enkrat junija le CA za julij v Cadizu, ki je celo moja prva želja.

Zakaj Cadiz? Glavni razlog je položaj mesta, saj zaradi polotoka na katerem leži, je le redko katera točka v mestu oddaljena od čudovite plaže več kot 1 km. Podnebje – prav vsak dan okrog 33°C, sončno z rahlim vetrom. In pa seveda andaluzijska kultura; Cadiz – najstarejše špansko mesto, zibelka flamenka, kraj ki je med Španci znan po izvrstni morski hrani itd.

Priletim v Madrid, tam preživim 2 dneva in kupim karto za nočni avtobus do Cadiza, a se madridski metro, ki me pelje do avtobusne postaje, pokvari in po dobri uri zmede in živčnosti, le pridem do avtobusa, le minute pred odhodom. Zmeda se nadaljuje tudi po prihodu v Cadiz, kjer me kontaktna oseba čaka na napačni avtobusni postaji in tako se po 4 urah tavanja po mestu in klicanja le najdemo. Pridemo do apartmajev, kjer pa šok – tokrat pozitivni. Apartmaji so novi, veliki, odlično opremljeni, v vsakem so 4 enoposteljne sobe, s pisalno mizo, veliko omaro in oknom s pogledom na morje z možnostjo gledanja sončnih zahodov. Dnevna soba velika, velik hladilnik, zamrzovalnik, pralni stroj, velik lcd tv, mikrovalovka, ... Najboljše od vsega pa lokacija – direkt poleg znane La Caleta beach, v starem delu mesta. Prav tako dobro je bila urejena hrana, saj smo jedli v le 200 metrov oddaljeni fakultetni kantini, hrana pa je bila dobra in obilna.

Glede strokovne prakse pa porazno. Takoj po prihodu nam Javier, leo in lore v enem in znan po svojem »I don't know«, pove, da nas v bolnici, kjer bi morali delati, ne morejo sprejeti, da pa obstaja še ena majhna privatna bolnica, ki pa je celo zelo blizu našim apartmajem (500m) in da se bo poskusil zmeniti s tisto bolnico. Tako smo imeli prvi teden počitnice, potem pa smo komaj začeli, seveda spet na svojstven način – po bolnišnici smo krožili, 3 dni smo delali na interni, 3 dni na travmi, 3 dni na kirurgiji, 3 dni na UZ itd. V resnici pa je bilo tako, da si delal koliko si hotel, saj če nisi prišel, te nihče ni pogrešal in je bilo dosti odvisno od samoiniciative. Prav tako je bila rahla težava tudi z jezikom, saj zdravniki tako kot ostali Španci niso govorili angleško, špansko pa s močnim dialektom. A so bili večinoma prijazni in so se trudili govoriti čim počasneje in razločneje, tako da smo se še nekako razumeli. Z medicinsko dokumentacijo pa smo imeli veliko manj težav, predvsem zahvaljujoč latinski terminologiji, ki je zelo podobna španski. V povprečju sem bil v bolnici nekje med 9. in 12. uro, so pa nam organizirali tudi tečaj šivanja in tečaj španske medicinske terminologije (gledali smo Grey's anatomy s španskimi podnapisi). Bolnica je kar lepo urejena, sobe so bile večinoma enoposteljne, pogrešal sem le razkužilo, ki ga ni bilo praktično nikjer. Najbolj sem bil navdušen na UZ, saj je dr. Augustin res obvladal svoje področje in je pregledoval vse starostne skupine, vse od nog do glave in izvajal tudi zahtevnejše posege, pri tem pa pridno razlagal kaj dela in kaj se kje vidi (anatomske strukture).

Glede socialnega programa pa ... za Špance je bil kr urejen, za nas so skrbeli trije študenti, ki so se po mojem mnenju kr trudili, je pa res, da niso ravno dosti vedeli (že omenjen »I don't know«). Za nas so pripravili špansko večerjo, kasneje na našo željo še hitro šolo španske kuhinje, peljali so nas na sightseeing po mestu, nekajkrat smo šli skupaj ven, imeli international dinner, igrali smo kitaro na plaži, šli wind-surfat itd. Izlete smo si tuji študenti

sami organizirali (obiskali smo Jerez, Sevilla, Cordoba, Granada, pueblos blancos, Tarifo in Gibraltar). Se je pa vsak dan nekaj dogajalo v Cadizu; zvečer so bili flamenco show-i, koncerti, procesije in pa seveda nepozabni sončni zahodi. Sami študenti smo se med sabo odlično razumeli, vsak večer se je nekam šlo, Poljak nas je celo učil plesat salso, edino nočno življenje v starem delu Cadiza je bilo bolj mirne narave, klubi v novem delu mesta pa 3, 4km stran, tako da smo bolj redko zahajali tja.

Splošen vtis je odličen, kljub vsem težavam s prakso. Mesec je minil izjemno hitro in čeprav se nisem naučil ne medicine ne španščine toliko koliko sem upal, je bilo vse skupaj nepozabno in vsakomur zelo priporočam izmenjavo v Cadizu. Vsekakor pa bi za optimalni izkoristek prakse bilo potrebno dobro znanje španščine, a kar se tiče vsega ostalega, predvsem namestitve, pa bi težko našli bolj primeren kraj za izmenjavo kot Cadiz.

Andrej Soršak